

Święty Franciszek i Jubileusz Miłosierdzia

Redakcja BICI

Z pewnym wyprzedzeniem w stosunku do norm kanonicznych, Ojciec Święty ogłosił otwarcie kolejnego Jubileuszu; on sam powiedział o tym dnia 13 marca br., w swoją drugą rocznicę wyboru na Stolicę Piotrową: będzie to Święty Rok Miłosierdzia. Otwarcie najbliższego Jubileuszu nastąpi w pięćdziesiątą rocznicę zakończenia Powsechnego Soboru Watykańskiego II (1965), zyskując przez to szczególne znaczenie i zachęcając Kościół do kontynuowania dzieła rozpoczętego przez ten Sobór. A oto słowa Papieża wypowiedziane podczas liturgii pokutnej w Watykanie: „(...) Często myślałem o tym, w jaki sposób Kościół mógłby uczynić jeszcze bardziej wyraźną swoją misję bycia świadkiem miłosierdzia. To droga, która rozpoczyna się od duchowego nawrócenia; musimy tę drogę podjąć. Dlatego postanowiłem ogłosić nadzwyczajny Jubileusz, który będzie miał w swoim centrum Boże miłosierdzie. Będzie to Święty Rok Miłosierdzia. Chcemy go przeżyć w świetle słów wypowiedzianych przez Jezusa: «Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest wasz Ojciec» (por. Łk 6,36). Dotyczy to w sposób szczególny spowiedników! Dużo miłosierdzia! Rok ten rozpocznie się w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia tego roku, a zakończy 20 listopada 2016, w niedzielę Chrystusa Króla Wszechświata, żywego oblicza miłosierdzia Ojca (...) Jestem przekonany, że cały Kościół, który tak bardzo potrzebuje miłosierdzia, ponieważ jesteśmy grzesznikami, będzie mógł odnaleźć w tym Jubileuszu radość, aby na nowo odkryć i uczynić owocnym Boże miłosierdzie, przez które wszyscy jesteśmy wezwani do udzielania pocieszenia każdemu człowiekowi naszych czasów. Nie zapominajmy, że Bóg przebacza wszystko, że Bóg przebacza zawsze. Nie zaprzestawajmy prosić o przebaczenie. Powierzmy już teraz ten Rok Matce Miłosierdzia, aby zwróciła na nas swoje spojrzenie i czuwała nad naszą drogą: naszą drogą pokutną, naszą drogą z sercem otwartym,

podczas całego tego roku, abyśmy uzyskali Boże przebaczenie, byśmy otrzymali Boże miłosierdzie”.

Papież o imieniu Franciszek, który ogłasza Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia, przywołuje na myśl słowa, które św. Franciszek umieścił w swoim Testamencie, aby opisać odległe w przeszłości początki własnego nawrócenia, owo „okazywanie miłosierdzia”, które przeżywa w spotkaniu z trędowatym i które mu daje nowe istnienie: „Pan sam wprowadził mnie między nich i okazywałem im miłosierdzie. I kiedy odchodziłem od nich, to, co wydawało mi się gorzkie, zmieniło mi się w słodycz duszy i ciała”; całe jego życie upływa pod znakiem miłosierdzia Ojca, które mu towarzyszy, dodaje mu odwagi i sprawia, że żyje całkowicie darem i w darze. W tym obliczu Ojca „bogatego w miłosierdzie” (Ef 2,4), Franciszek uczy się kochać. To miłość najpierw otrzymana, przyjęta, a potem ofiarowana innym. Miłość, która otwiera na uwielbienie i dziękczynienie. I w tym pełnym błogosławieństwa objęciu Ojca wszelkiego miłosierdzia, Franciszek rodzi się do nowego człowieczeństwa. „Darzył niewymowną miłością Matkę Pana Jezusa, ponieważ dzięki niej Pan Majestatu stał się naszym bratem i uzyskał dla nas miłosierdzie”. Gesty i słowa, w codzienności jego życia, przemawiają językiem miłosierdzia, językiem matki. To spojrzenie uważne i wielkoduszne, lecz przede wszystkim spojrzenie przebaczące. Przypominają się nam bardzo piękne słowa zapisane w Liście do ministra: „I po tym chcę poznać, czy miłujesz Pana i mnie, służyć Jego i twego: jeżeli będziesz tak postępował, aby nie było takiego brata na świecie, który, gdyby zgrzeszył, choćby zgrzeszył najciężej, a potem stanął przed tobą, żeby odszedł bez twego miłosierdzia, jeśli szukał miłosierdzia. A gdyby nie szukał mi-

SPIS TREŚCI

- 01 Święty Franciszek i Jubileusz Miłosierdzia
- 02 Łaska pracy: pomiędzy teorią i rzeczywistością
- 03 Wielkopostne rekolekcje Kurii Nowy Radny Generalny
Posiedzenie zwyczajne Rady Generalnej
Kapucyn laureatem Nagrody „Freedom” miasta Dublin
- 04 Inauguracja odnowionej kaplicy relikwii
Pośród masakrowanych chrześcijan
Siedem dni marszu braci franciszkanów z Asyżu do Rzymu

łosierdzia, to ty go zapytaj, czy nie pragnie przebaczenia”. Przebaczenie/miłosierdzie rodzi się z miłości i jest odpowiedzią na Miłość: „czy miłujesz Pana”. W św. Franciszku miłosierdzie przyjmuje oblicze delikatności i troski tego, kto potrafi uznać własną słabość i pochylić się z czułością nad bliźnim. „Gdzie jest miłosierdzie i delikatność, tam nie ma ani zbytku, ani zatwardziałości serca”. W ten sposób św. Franciszek napomina swoich braci. Serce miłosierne jest sercem dobrym, otwartym na przebaczenie, sercem nie znającym zatwardziałości i pychy; jest sercem, które na wzór Chrystusa potrafi „postępować w miłości” (Ef 5,2).

Łaska pracy: pomiędzy teorią i rzeczywistością

Rozważania nad listem okólnym Ministra Generalnego - br. Dominique Pacreau, OFM Cap, Prowincja Francji

Uderzyły mnie uwagi na temat sekularyzacji.

Brat Mauro nie rozwija wielkich teoretycznych dyskusji na temat sekularyzacji. Dokonuje pewnej wstępnej konstatacji: źródła naszego utrzymania w dużej części pochodziły z pracy duszpasterskiej, dzisiaj jednak już tak nie jest. Nie brakuje działalności misyjnej; jest nawet jeszcze bardziej intensywna i konieczna, niż kiedykolwiek indziej, jednak nie przyniesie żadnego rodzaju dochodu materialnego. Życie na peryferiach wielkich miast - lub w dzielnicy mużulmańskiej - wyjście z kościoła, udanie się na peryferie, będzie wymagało wielkich energii, ale nikt wam za to nie zapłaci. Jest dla mnie czymś interesującym, że po raz pierwszy mówi się o tej rzeczywistości: żyjemy w kraju misyjnym - gdziekolwiek jesteśmy na świecie. We Francji pisano o tym 80 lat temu, jednak Kościół dalej postępował tak, jakby żył i działał w kraju chrześcijańskim. Trzeba koniecznie wyciągnąć z tego wnioski, pomyśleć o nowych metodach i postawie dla Kościoła i dla nas, Kapucynów.

Zmusza nas konieczność

To ubóstwo wzywa nas do przemyślenia na nowo niektórych naszych sposobów działania. Zwykle jest właśnie tak. Nie mam zamiaru uprawiać tutaj taniej duchowości, ale takie jest życie, a może Duch Święty, który zaprasza nas do nawrócenia, do zmiany, do pomysłowości. Dopiero znalazłszy się naprze-

ciw muru nie do przeskoczenia zaczynamy stawiać sobie pytania. Czy usłyszymy i posłuchamy tego wezwania?

Do czego się nas zaprasza?

Do dzielenia prostego życia. Chcę zacytować jeden z paragrafów tekstu przygotowanego przez młodzież Rodziny Franciszkańskiej: «Ta działalność za wynagrodzeniem, odziedziczona z XX wieku, lecz zakorzeniona w intuicji Franciszka z Asyżu, jest przede wszystkim miejscem misji, które zagłębia nas w życie zwykłych ludzi, mężczyzn i kobiet, obecnego czasu, którzy pracują, którzy poszukują pracy, którzy żyją na permanentnym bezrobociu [...] z tego pogrzeżenia w świecie wynagrodzenia, zostajemy poddani naszej podstawowej ludzkiej kondycji». Jesteśmy powołani do przeżywania naszego zakonnego życia nie w nadzwyczajności, ale właśnie w zwyczajności, do życia profetycznego, najprawdopodobniej idąc pod prąd i wbrew mentalności tego świata, jednak w zwyczajności. Proroctwo nie jest niczym nadzwyczajnym. Wielu ludzi (chrześcijan) chciałoby nas wciągnąć w nadzwyczajność, w to, co wyróżnia. Jak świadczyć o Ewangelii w świecie kierowanym przez rozwijającą się ekonomię? W jaki sposób kultywować życie wewnętrzne w świecie komunikacji? Przyjmując styl życia podobny do stylu życia zwykłych ludzi. Brat Mauro nalega: gotować posiłki i wykonywać prace domowe (o ile to możliwe).

Co odnalazłem w tym liście?

Przygotowania do VIII RPZ już się rozpoczęły. Myślę, że będzie można dokonać dalszej refleksji. Przede wszystkim Minister Generalny zestawia, nazywa fakty i przekonania [...]. Wolałbym, aby ustawić w relacji ze sobą [...] pracę, misję, wspólnotę braterską, ubóstwo, które w naszym życiu nie są elementami następującymi jeden po drugim... myślę, że to sposób ich wyrażania kształtuje nasze życie i nad tym należałoby się zastanowić. Brat Mauro mówi, że «praca może pozwolić pojedynczym braciom na rozwinięcie w pełni własnych zdolności i na jak najlepsze zrealizowanie siebie. Można doświadczyć pracy satysfakcjonującej, która będzie także twórczą». Na pewno, i jest to czymś bardzo pięknym. Lecz dla jak wielu? Dla ilu natomiast praca jest czymś uciążliwym, stresującym, męczącym i nie dającym żadnej satysfakcji? W jaki sposób, wraz z innymi, sami robotnicy mogliby uczestniczyć w przekształcaniu ich miejsca pracy w miejsce wyzwolenia? Ponadto, wcześniej mówiłem o pracy jako miejscu misji. Myślę, że brat kapucyn nie pracuje tylko po to, aby zarobić na chleb. Pole pracy jest miejscem ewangelizacji (tak samo, jak jest nim czas wolny, rodzina lub kultura). Rzekłbym po prostu, ponieważ stwarza więzi solidarności, daje ci kontakt z ludźmi będącymi z daleka od Kościoła, ponieważ zmusza cię do zrewidowania twojego języka, twojej koncepcji wiary i religii.

Wielkopostne Rekolekcje Kurii

FRASCATI, Włochy – Od 8 do 13 marca, w naszym klasztorze we Frascati, wspólnota Kurii Generalnej przeżywała intensywny czas swoich wielkopostnych rekolekcji. Konferencje głosił br. Jude Winkler, Radny Generalny zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, biblista i ceniony kaznodzieja. Szlak podjęty przez konferencjonistę wytyczony został przez Ewangelię św. Jana, koncentrując się na poszukiwaniu osobistego spotkania z Jezusem, zarówno w Słowie, modlitwie i życiu eucharystycznym, jak i w konkretnym bracie i w życiu wspólnotowym. Oprócz gościnnego klimatu miejsca i wspólnoty we Frascati, radość, głębia i prostota, a przede wszystkim dobry humor, z jakim br. Jude prowadził te rekolekcje, sprzyjały uważnemu uczestnictwu wszystkich braci.

Nowy Radny Generalny

W zakonie pełnił funkcje socjusza magistra nowicjatu, magistra nowicjatu, dyrektora w szkole St. Laurent de Brindes w Antananarivo, Ministra Prowincjalnego, powierzono mu odpowiedzialność za zorganizowanie nowej kapucyńskiej parafii w Hell-Ville, Nosy-Be. Ostatnio opiekował się dziećmi niepełnosprawnymi w Ambondrona, Nosy-Be. W latach 1999-2000 odbył kurs towarzyszenia duchowego w jezuickim Centrum Duchowości Chatelard w Lionie. Brat Norbert obejmuje urząd Radnego Generalnego opróżniony na skutek mianowania brata Jeana Bertin Nadonye Ndongo biskupem diecezji Lolo w Demokratycznej Republice Konga. Składamy mu serdeczne gratulacje i życzenia owocnej posługi dla Zakonu.

RZYM, Włochy – W dniu 17 marca 2015, podczas zwyczajnego posiedzenia Rady Generalnej Zakonu, na podstawie sondażu przeprowadzonego w łonie konferencji CONCAO i EACC, br. Norbert Auberlin Solondrazana z Prowincji Madagaskaru został mianowany Radnym Generalnym. Br. Norbert urodził się 28 maja 1968 r. w Antsiranana na Madagaskarze. Do zakonu wstąpił 3 października 1989, swoją pierwszą profesję złożył 4 października 1990, a wieczystą 13 sierpnia 1995. 9 sierpnia 1998 przyjął święcenia prezbiteratu.

Posiedzenie zwyczajne Rady Generalnej

RZYM, Włochy - Od 16 do 27 marca 2015 odbywało się posiedzenie zwyczajne Rady Generalnej, którego głównymi argumentami były: sprawozdania z wizytacji duszpasterskich, sprawozdania in medietate triennii, sprawozdania z odwiedzin braterskich, spotkań Konferencji, kapituł w różnych okręgach Zakonu. Przedstawiona została statystyka Zakonu w roku 2014. Zatwierdzono bilans ekonomiczny 2014 i budżet na rok 2015. Zdecydowano o utworzeniu dwóch nowych Kustodii Generalnych przez podzielenie Prowincji Sibolga (Indonezja): Kustodii Sibolga i Kustodii Nias. Kanoniczna erekcja przewidziana jest na dzień 10 kwietnia 2015 w Sibolga.

Nominacje: Radny Generalny - br. Norbert Auberlin Solondrazana (Pr. Madagaskaru) w następstwie nominacji biskupiej br. Jeana-Bertin Nadonye Ndongo. Prowincja Chorwacji: br. Anto Pervan - IV Radny Prowincjalny (w następstwie nominacji biskupiej br. Ivicy Petanjaka).

RPZ: przedstawiona została propozycja Instrumentum laboris VIII RPZ.

Kapucyn laureatem Nagrody "Freedom" miasta Dublin

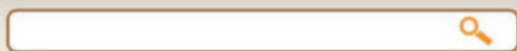
DUBLIN, Irlandia - Kapucyn, brat Kevin Crowley (ur. 24 lutego 1935, pierwsza prof. 22 listopada 1959, profesja wieczysta 22 listopada 1962), wieczorem 28 lutego 2015, wspólnie z piłkarzem Johnem Gilesem, uhonorowany został najwyższą nagrodą irlandzkiej stolicy. Br. Kevin otrzymał to wyróżnienie za swoją postawę miłosierdzia i rozdzielania darmowych posiłków, spełnianą przez przynajmniej 50 lat. Dziękując, skorzystał z okazji, aby wyrazić troskę w obliczu panoszącej się w stolicy nowej epidemii narkomanii i skierował apel do Rządu, aby uczynił cokolwiek w celu pomniejszenia problemu. Giles otrzymał tę nagrodę za swoją piłkarską karierę i za „Fundację Giovanni

03
BICI

Giles", która stara się pomagać młodym ludziom poprzez sport. Ceremonia wręczenia odbyła się w Mansion House, w obecności burmistrza Dublina Christy Burke, który w ten sposób wyraził się na temat przyznanego obywatelom miasta wyróżnienia: „Zapytano mnie o to, jak mógłbym streścić działalność obydwu gentelmanów, powiedziałem wtedy: no cóż, to bardzo proste, jeden się modlił, a drugi grał”. Br. Kevin należy teraz do listy

Uruchomiona została ad experimentum strona Leksykonu www.lexiconcap.org

wyróżnionych nagrodą „Freedom”, na której znajdują się min. nazwiska Johna Kennedy'ego i Nelsona Mandeli.

Siedem dni marszu braci franciszkanów z Asyżu do Rzymu

ASYŻ - RZYM, Włochy - „Siedem etapów w siedem dni z nadzieją, że ósmego dnia (nie bez aluzji paschalnych, mimo, że przypadało to w piątek) będzie można spotkać Papieża Franciszka. W taki sposób dziewięciu braci franciszkanów (konwentalnych, braci mniejszych, kapucynów i z trzeciego zakonu regularnego) wyruszyli od grobu Franciszka z Asyżu, w piątek 6 marca, w kierunku Rzymu, przechodząc przez S. Maria degli Angeli i Rivotorto i, pod eskortą nowicjuszy, docierając w tym etapie do Foligno, do sanktuarium Św. Anieli. Następnego dnia zostali przyjęci przez braci kapucynów w Spoleto. W niedzielę dotarli do Terni, oczekiwani przez miejscowych współbraci zebranych wraz z licznymi wiernymi przy kościele Św. Józefa. Następnie udali się do Otricoli, starego i uśmiechającego się miasteczka na wzgórzach, gdzie proboszcz skutecznie zachęcił mieszkańców do gościnnej ich podjęcia. We wtorek, 10 marca, przyjął ich proboszcz w Rignano Flaminio, wraz z miejscowymi rodzinami. Następnie, dalej na południe, u bram Rzymu, właśnie w Prima Porta, byli gośćmi w parafii powierzonej mnichom Paulinom z Jasnej Góry - to był ostatni etap, tuż przed zbliżeniem się do zawilego biegu Tybru i przyjęciem ze strony Ministrów, arcybiskupa Carballo, pod kolumnadą Berniniego. Wiele było sugestii, które doprowadziły do powstania pomysłu na zorganizowanie pieszej pielgrzymki do Rzymu: Wielki Post, Rok Życia Konsekrowanego, pragnienie potwierdzenia naszej wierności Papieżowi Franciszkowi, otrzymując jego błogosławieństwo w dniu rocznicy jego wyboru na „Biskupa Rzymu”, wspomnienie podróży Franciszka z Asyżu i jego pierwszych braci do centrum chrześcijaństwa. Do tego wszystkiego dołącza się idea stworzenia pewnego rodzaju „premier” czteroletniego itinerarium, w którym zjednoczą się franciszkanie różnych zakonów obecnych na terenie Asyżu, którego opracowanie znajduje się już w zaawansowanym punkcie. Pielgrzymi na drogach Umbrii i Lacjum, niosąc ducha Asyżu poprzez swego rodzaju „milczące kazanie” składające się z drobnych znaków: relikwii Biedaczyny, franciszkańskiego habitu w jego różnych odcieniach, uśmiechu i pozdrowienia, i trudu i wytrwałości... (czasopismo: „S. Francesco”)

Inauguracja odnowionej kaplicy relikwii

KURIA GENERALNA - 21 marca 2015. W klimacie skupienia i modlitwy, Kardynał Angelo Amato SDB, Prefekt Kongregacji ds. Kanonizacji, w otoczeniu braci ze wspólnoty Kurii Generalnej, podczas krótkiej Liturgii błogosławił Kaplicę Relikwii przygotowaną w odnowionej siedzibie naszej Kurii przy Via Piemonte 70. Kaplica Relikwii, zainicjowana i urządzona w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych ubiegłego stulecia przez br. Bernardino Romagnoli ze Sieny, Postulatora Generalnego w latach 1948-1987, znajduje się dzisiaj w nowym miejscu, na parterze Kurii Generalnej, niedaleko kaplicy. Respektując aktualną strukturę i wymiary, oprócz wszystkich naszych świętych i błogosławionych, Kaplica strzeże

relikwii licznych innych świętych i błogosławionych Kościoła, od starożytności aż do naszych czasów. Ostatnie relikwie, umieszczone w surowej i poważnej strukturze z drewna, to relikwie Bł. Teresy z Kalkuty, Św. Jana XXIII i Św. Jana Pawła II. Kardynał Amato w swoim krótkim przemówieniu przypomniał o tym, że święci i błogosławieni stanowią o żywotności Zakonu, który zapuszcza korzenie w swojej historii, aby karmić się wiarą, żyć nadzieją i w każdym czasie okazywać praktyczną miłość. Minister Generalny, br. Mauro Jöhri, podziękował Kardynałowi za obecność i wyraził życzenie, aby w Zakonie nigdy nie zabrakło obecności braci, którzy nie tylko zachęcają do świętości, ale nią po prostu żyją.

04
BICI

Pośród masakrowanych chrześcijan

wało swoje ładunki przed wejściem do kościołów, wypełnionych po brzegi przez wiernych uczestni-

LAHORE, Pakistan - Nie ustaje fala masakry i rzezi dokonywanych przez fanatycznych fundamentalistów islamskich przeciwko chrześcijanom oraz innym mniejszościom religijnym w różnych częściach świata. Również tym razem Pakistan raz jeszcze stał się sceną przerażającej tragedii. 15 marca dwóch zamachowców wysadziło się w powietrze przed katolickim kościołem i przed ewangelickim kościołem Chrystusa, które znajdują się obok siebie w dzielnicy Yohana Abad. Lahore to pakistańskie miasto, w którym żyje najwięcej chrześcijan, a we wspomnianej dzielnicy jest ich przynajmniej milion. Obydwaj kamikaze zdetono-

czących w niedzielnych liturgiach. Do tego podwójnego zamachu przyznała się następnie dysydencka grupa talibów. Tym razem w centrum wydarzeń znalazła się także wspólnota pod opieką naszych braci, którzy pomimo bólu i szoku wywołanego horrorem, czynili co tylko możliwe, aby wspierać ludzi, którzy stali się ofiarami tej ponawiającej się i mnożącej fali śmierci i cierpienia, jakie zdają się nie mieć końca i jakie nie przyciągają już uwagi wspólnoty międzynarodowej. To już czas codziennego męczeństwa. Na zdjęciu: br. Qaisar Feroz i br. Francis Sabir, w szpitalu, modlą się za zmarłych i rannych.

